

ΑΙΡΕΣΕΙΣ :

ΑΝΤΙΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ... Οι Ευαγγελικοί - Προτεστάντες

Με αυτά που θα πούμε παρακάτω, δεν έχουμε σκοπό να θίξουμε οποιονδήποτε άνθρωπο που ακολουθεί διαφορετικό δόγμα ή θρήσκευμα. Απώτερος σκοπός μας είναι, μία καθαρή ενημέρωση απέναντι ανθρώπων πολύ καλύτερων, πιθανόν, από εμάς τους Ορθοδόξους.

Οι άνθρωποι αυτοί, όπως κι' εμείς, είναι δημιουργήματα και εικόνες Θεού, τους οποίους και σεβόμαστε, παρ' όλες τις όποιες διαφορές θέσεων και απόψεων, που τυχόν υπάρχουν μεταξύ μας. Αυτά σαν εισαγωγή, των όσων θα επακολουθήσουν.

Η αιτία δημιουργίας του δευτέρου Σχίσματος από την αρχαία, συμπαγή γραμμή της Χριστιανικής Εκκλησίας (μετά τον πρώτο διαχωρισμό με τους Ρωμαιοκαθολικούς), υπήρξε, η διαμαρτυρία του φημισμένου Γερμανού θεολόγου **Μαρτίνου Λούθηρου** (1517), ενάντια στην τότε, Παπική ηγεσία.

Ο Πάπας Λέων ο 10ος, για λόγους καθαρά εισπρακτικούς, είχε κυκλοφορήσει τα λεγόμενα συγχωροχάρτια, σε αντίθεση με τα όσα ο Χριστός και οι Άγιοι Απόστολοι είχαν παραδώσει.

Τα λεγόμενα συγχωροχάρτια έγραφαν, ότι ο Πάπας, ως διάδοχος του Αποστόλου Πέτρου, ιδρυτού της Εκκλησίας της Ρώμης, είχε εξουσία να συγχωράει ζωντανούς και πεθαμένους και μάλιστα, και αυτούς που βρίσκονταν στην κόλαση... Αγοράζοντας λοιπόν ένα τέτοιο χαρτί έπαιρνες συγχώρηση για όσες αμαρτίες θα έκανες μέσα σε 5 χρόνια, ή πληρώνοντας περισσότερα, μπορούσες να αμαρτάνεις και ανάλογα χρόνια...

Η εισπρακτική αυτή βουλιμία, κληρικών της τότε εποχής είχε φθάσει σε τέτοιο σημείο στην ύπαιθρο, ώστε να κυκλοφορούν λιτανεύοντας ένα φτερό χήνας, ισχυριζόμενοι κάποιοι, ότι αυτό, ήταν μέρος των πτερύγων του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στην πτώση των Αγγέλων κατά την μάχη του με τον Εωσφόρο!

Υπήρξαν όμως και άλλα λάθη.

Ο Λούθηρος, είχε γίνει μοναχός στην Μονή των Αυγουστινιανών του Έρφουρτ, αλλά παρ' όλους τους όρκους και τις μοναχικές υποσχέσεις παρθενίας και αγαμίας, απέναντι Θεού και ανθρώπων, παντρεύτηκε μία άλλη μοναχή (δεσμευμένη κι' αυτή με τους ίδιους όρκους), την Αικατερίνη φόν Μπόρα από την οποία απέκτησε και 6 γιούς! Τα λάθη δυστυχώς είχαν και συνέχεια...

ΣΕ 450 ΚΟΜΜΑΤΙΑ...

Την αρχική γραμμή αλλαγής και μεταρρύθμισης του Μαρτίνου Λούθηρου την επέκτειναν με νέες αντιδράσεις αργότερα, και άλλοι θεολόγοι της μεταρρύθμισης, όπως ο Ζβίγγλιος, και ο Καλβίνος.

Δυστυχώς όμως, παρ' όλο που οι διαμαρτυρίες τους υπήρξαν αρχικά δικαιολογημένες, και παρ' όλες τις αναφορές τους ότι μόνο η Ορθοδοξία είχε ανόθευτη την αλήθεια κρατώντας την αρχαία γραμμή, εν τούτοις, αντί να επιστρέψουν στην Ορθοδοξία δημιούργησαν δική τους ομολογία, που την ονόμασαν «Εκκλησία»...

Οι εσωτερικές διαφωνίες τους όμως επεκτάθηκαν με αποτέλεσμα σήμερα, το 2004, να υπάρχουν πάνω από 450 λεγόμενες «Εκκλησίες», αντιμαχόμενες μεταξύ τους περί «αληθείας και πίστεως...», παρ' όλο που ο Χριστός ίδρυσε μία μόνο Εκκλησία, και σ' αυτήν ακριβώς επαφίεται η σωτηρία των ανθρώπων.

Σήμερα, οι γνωστότερες Προτεσταντικές ομολογίες στην Ελλάδα είναι :

Ευαγγελικοί – Πρεσβυτεριανοί, Λουθηρανοί, Επισκοπιανοί, Βαπτιστές, Μεθοδιστές, Μορμόνοι, Χιλιαστές (Ιεχωβάδες), Αντβενιστές της εβδόμης ημέρας, Χ.Ο.Ε. – Χριστιανική Οργάνωση Ειρήνης, «Εκκλησία» του Ιησού», Παγκόσμια Κεντρικά Γραφεία «Εκκλησίας» του Θεού, «Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής», Διεθνής «Εκκλησία» του Τετραγωνικού Ευαγγελίου, Βιβλική Εκκλησία του Θεού, Υπόλοιπο της «Εκκλησίας» του Θεού, με έδρα το Μίτσιγκαν, Ηνωμένη Πεντηκοστιανή «Εκκλησία», Απαραπλόγητη «Εκκλησία» του Θεού, Χολστέιν «Εκκλησία» του Θεού, Πεντηκοστιανοί, και Ελευθέρα Αποστολική «Εκκλησία» της Πεντηκοστής με ιδρυτή τον Ευάγγελο Φωτίου κατ' αρχάς στην Αθήνα στα

1938, και διάδοχο και αναδιοργανωτή της ομάδας τον Λούη-Λεωνίδα Φέγγο, στα 1965. Εδώ, για την ομολογία αυτή να σημειώσουμε, ότι η πρώτη εμφάνισή τους έγινε στην Αμερική, στα 1907 από τον Αμβρόσιο Τόμπλισον.

Ισχυρίζονται ότι προέρχονται κατ' ευθείαν από τους πρώτους Χριστιανούς της ημέρας της Πεντηκοστής στην Ιερουσαλήμ, ενώ πουθενά στην Αγία Γραφή δεν αναφέρεται ότι μετά την Πεντηκοστή, υπήρξε και μια ομάδα με τους τάδε και τάδε Αποστόλους, που έχοντας χρίσμα διαδοχής και Ιερωσύνης μέχρι σήμερα, ονομάζονταν... Πεντηκοστιανοί.

Προφανώς, με τον ισχυρισμό αυτό θέλουν να δώσουν βαρύτητα στην κίνησή τους, και στην επικοινωνιακή - προσηλυτιστική πολιτική τους...

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΘΟΥΣ

Γενικά:

Το θρήσκευμα των Προτεσταντών, είναι μία συρραφή και συνάθροιση αρχαίων Χριστιανικών δογματικών εκτροπών, οι οποίες και έχουν καταδικασθή από τις Οικουμενικές Συνόδους. Θα προσπαθήσουμε εδώ να παραθέσουμε τις βασικές αυτές διαφορές με την αρχαία Εκκλησιαστική ρίζα, που είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ανατολής, και αυτές εδώ θα εξετάσουμε.

Ας δούμε τα σχετικά σημεία:

1) Λένε, ότι μάς είναι αρκετή η Αγία Γραφή και το ίδιο το Ευαγγέλιο, γι' αυτό και ονομάζονται Ευαγγελικοί.

Καί ακόμη, ότι οι ερμηνείες των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος, Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος Θεολόγος, Μέγας Αθανάσιος κλπ) δεν είναι απαραίτητες, μιά και η κατά γράμμα προσωπική εξήγηση του Ευαγγελίου από τον κάθε άνθρωπο που πιστεύει στον Χριστό, είναι αρκετή για την σωτηρία του.

Αποτέλεσμα αυτής της θεωρήσεως για "προσωπική εξήγηση" της Αγίας Γραφής, υπήρξε, η δημιουργία εκατοντάδων αυτοδύναμων «εκκλησιών» και "Σχολών ερμηνείας" της Αγίας Γραφής, σύμφωνα με τις προσωπικές σκέψεις και προτιμήσεις του κάθε ανθρώπου, με καταστρεπτικά για την σωτηρία των ψυχών, αποτελέσματα.

Αυτός ο παραμερισμός των αρχαίων Αγίων Πατέρων του Χριστιανισμού, που με τα θαύματα επικύρωναν την εν Θεώ ερμηνεία τους, και αυτή η περιφρονητική «ισοτιμία» τους από τον Προτεσταντικό – Ευαγγελικό κόσμο, με κάθε κοινό άνθρωπο, έφθανε τελικά στον ίδιο τον Θεό και στις ενέργειές του.

Σήμερα, τα σημεία του λάθους είναι ορατά, και θα λέγαμε θανάσιμα...

2) Ισχυρίζονται, ότι τα καλά έργα δεν είναι απαραίτητα για να σωθεί ο άνθρωπος. Μόνο να πιστεύει κανείς, και σώζεται!

Ο ίδιος ο Χριστός όμως παραγγέλλει ότι, «ού πάς ο λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εισελεύεται εις την βασιλείαν των ουρανών, αλλά ο ποιών το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς...» (Ματθ.7, 21-23). Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη αναφέρει ότι οι άνθρωποι κρίνονται από τα έργα τους (Αποκ.20,12).

Και ο Απόστολος Παύλος προσθέτει ότι εάν έχω τέτοια πίστη ώστε να μετακινώ και βουνά, αλλά δεν έχω έργα αγάπης, δεν είμαι τίποτα (Α΄Κορινθ.13,2).

3) Λένε, ότι ο Λούθηρος καθάρισε την Εκκλησία από τα πολλά σφάλματα που είχε. Και την γέμισε με καινούργια! Διότι, όλα αυτά τα σφάλματα, αφορούσαν την Παπική εκκλησία, τα συγχωροχάρτια της, και τις Ιερές εξετάσεις που έκαιγαν και βασάνιζαν τους ανθρώπους.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ποτέ δεν διέπραξε τέτοια εγκλήματα.

Ο Λούθηρος, προερχόμενος από την Παπική Εκκλησία συγκρούστηκε με αυτά, διαμαρτυρόμενος. Στους λόγους του μάλιστα εκθείαζε την Ορθόδοξη Εκκλησία γιατί αυτή μόνο κράτησε, έλεγε, την αρχαία Παράδοση. Εν τούτοις, έφτιαξε μία δική του ομολογία, αποφεύγοντας να γυρίσει στην αρχαία ρίζα.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία, παρέμεινε ανόθευτη σύμφωνα με τα αρχαία, υπό του Χριστού και των Αγίων Αποστόλων παραδεδομένα πρότυπα, παραμένοντας ως εκ τούτου, και η μόνη αληθινή που μπορεί να προσφέρει σωτηρία!

4) Κατακρίνουν την προσκύνηση των Αγίων Εικόνων,

Μιλούν για ειδωλολατρία, ξύλα και χρώματα, μή μπορώντας να κατανοήσουν ότι προσκυνώντας ο πιστός τις εικόνες δεν προσκυνά ξύλα και χρώματα ούτε και τα λατρεύει, αλλά η τιμή του διαβαίνει στο πρόσωπο, που η εικόνα παριστάνει.

Όπως μια μάννα φιλώντας την φωτογραφία του ξενιτεμένου παιδιού της, φέρνει στο μυαλό της με αγάπη το πρόσωπό του, έτσι και ένας Χριστιανός τιμά την κάθε Άγια Εικόνα.

Εικόνες συναντάμε από τους πιο αρχαίους χρόνους των Χριστιανικών διωγμών μέσα στις κατακόμβες, και ορισμένες από αυτές θαυματουργούν μέχρι σήμερα.

Γνωστότερες θαυματουργές εικόνες είναι, η Παναγία της Τήνου, η Παναγία 20φοίνισσα στην Μακεδονία, η Παναγία η Μαλεβή στον Άγιο Πέτρο έξω από την Τρίπολη (μέ το Άγιο Μύρο να τρέχει, τρυπώντας το τζάμι στο κέντρο, και να ευωδιάζει ο τόπος, ή και τα αυτοκίνητα των προσκυνητών όπως έρχονται, από δεκάδες χιλιόμετρα μακριά.

Κι' ακόμη, πλαστικές μικρές εικονίτσες της Παναγίας Μαλεβή, να ευωδιάζουν αποπνικτικά σε πιστούς στον Καναδά, στην Αυστραλία κλπ. και να τρέχουν μύρο, όπως γράφουν πιστοί άνθρωποι σε επώνυμες αναφορές τους και σε αρκετά γράμματά τους...

Οι Άγιες εικόνες, με τα δεκάδες χρυσά αφιερώματα επάνω τους, που ασφαλώς δεν δόθηκαν έτσι «τσάμπα», αλλά σε ανταπόδοση θαύματος, κρύβουνε πάντα την μυστική αλήθεια της Ορθοδοξίας!

Γιατί εμείς, είναι αλήθεια κι' άς μη κρυβόμαστε, ούτε τον πυρετό μας δεν δίνουμε δωρεάν, εάν δεν πρόκειται κάτι να πάρουμε...

5) Κατακρίνουν την προσκύνηση και την τιμή των Αγίων λειψάνων.

Όμως, τους Άγιους αυτούς ανθρώπους, και μάλιστα τους μάρτυρες, που κήκαν, γδάρθηκαν, τηγανίσθηκαν, ή και αποκεφαλίσθηκαν, αρνούμενοι ως το τέλος να προδώσουν τον Χριστό και την πίστη τους, αυτούς που ο ίδιος ο Θεός τους πιστοποιεί μέχρι σήμερα με ευωδία λειψάνων και θαυμάτων θεραπείας, μπορούμε εμείς να τους περιφρονούμε σαν ένα τίποτα, θεωρώντας τους ίσους μας;

Είμαστε εμείς στα ύψη τους;

Κάναμε εμείς, για τον Χριστό και την πίστη μας αυτά που έκαναν εκείνοι; Ασφαλώς όχι! Ας έχουμε τουλάχιστον την ταπεινοφροσύνη και το «γνώθι σ' αυτόν» νά παραδεχθούμε τα «μείον» μας...

6) Απορρίπτουν νηστείες, μνημόσυνα, και αποστολικές παραδόσεις.

Κατ' αρχάς η νηστεία είναι η πρώτη εντολή του Θεού αλλά και η αιτία εκπτώσεως των πρώτων ανθρώπων από τον Παράδεισο, λόγω της ανυπακοής τους!

Την εντολή της νηστείας, (και μάλιστα της σαρκικής νηστείας), σαν πράξη προπαρασκευής και προετοιμασίας του ανθρώπου για να εισακουσθεί από τον Θεό, την συναντάμε τακτικά στην Αγία Γραφή.

Ενδεικτικά την βλέπουμε, στην εμφάνιση του Θεού στο γεμάτο καπνούς και βροντές όρος του Σινά (Εξοδος 19,15), στον Ιωάννη τον Πρόδρομο, στην χειροτονία των πρεσβυτέρων (**χειροτονήσαντες πρεσβυτέρους κατ' εκκλησίαν, προσευξάμενοι μετά νηστειών**), Πράξ. Αποστ.ΙΔ' 23, στο "**νηστεύσαντες και προσευξάμενοι και επιθέντες αυτοίς τας χείρας**" (Πράξ.Αποστ. ΙΓ'3), κλπ.

Τα μνημόσυνα για τις ψυχές των πεθαμένων ανήκουν στην αρχαία τάξη, τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης.

Είναι μία τελευταία προσπάθεια παρακλήσεως προς τον Θεό, αλλά και πράξη αγάπης των ζωντανών προς τους πεθαμένους, για να τους λυπηθεί ο Θεός και να τους σώσει από αμαρτήματα που εμποδίζουν την σωτηρία τους, στον χώρο εκεί που βρίσκονται, αδυνατούντες προσωπικά πιά, νά πράξουν οτιδήποτε...

Στο Β΄ Μακκαβαίων αναφέρεται **"Υπέρ νεκρών προσεύχεσθαι "** (12,44)

Η Ιερά Παράδοση που οι Προτεσταντικές ομολογίες απορρίπτουν, (δεχόμενοι μόνο την Αγία Γραφή), είναι ο άγραφος νόμος της Εκκλησίας. Ακόμη και τα κείμενα της Καινής Διαθήκης μέχρις ότου καταγραφούν από τους τέσσαρες Ευαγγελιστές ήσαν κι' αυτά προφορική Παράδοση.

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει **"Καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε"** (Α΄ Κορινθ.11,2), και αλλού γράφει, **"Αδελφοί, στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις, άς διδάχθητε είτε διά λόγου είτε δι' επιστολής ημών "** (Β΄ Θεσαλον.2,15).

7) Αρνούνται, την Παρθενία, αλλά και την αιπαρθενία, μετά την γέννηση του Χριστού, και αγνότητα της Θεοτόκου.

Θεωρούν την Παναγία μας, σαν «μία καλή γυναίκα», που έκανε όμως και άλλα παιδιά, (επειδή το Ευαγγέλιο αναφέρει ως αδελφούς του Κυρίου τα παιδιά του χήρου Ιωσήφ, από προηγούμενο γάμο του).

Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί είναι ανυπόστατοι, γιατί η Μαριάμ αναφέρεται ρητά **σαν μνηστή του Ιωσήφ** (Ματθ.1,18 και Λουκ.1,27. 2,5), **και παρθένος** (Λουκ.1,27).

Βλέπουμε ακόμη τον σκανδαλισμό του Ιωσήφ σαν αντελήφθη την εγκυμοσύνη της Μαριάμ, και την θέλησή του να την διώξει (μιά και δεν είχε μαζί της τέτοια σχέση), ως ότου πληροφορείται από τον άγγελο τον υπερφυσικό τρόπο συλλήψεως του Χριστού (Ματθ.1, 18-20).

Όμως, πέραν αυτών, θα ήταν ποτέ δυνατόν, και με την ελάχιστη ανθρώπινη λογική, ένα πρόσωπο που καθαγιάσθηκε με την γέννηση του ενανθρωπίσαντος Υιού του Μεγάλου Θεού, θα ήταν ποτέ δυνατόν η νύμφη του ανάρχου Θεού και Πατρός, να ψάχνει για επίγειο γαμπρό, για να παντρευτεί δηλαδή κάποιον κοινό ταλαίπωρο άνθρωπο, σαν μια συνηθισμένη γυναίκα του κόσμου που σήμερα ζούμε;

Άς μην είμαστε αφελείς, οπωσδήποτε όχι!

Ακόμη και στην αρχαία ειδωλολατρική εποχή, κάποια ξεχωριστά πρόσωπα διατηρούσαν την αγνότητά τους, και εδώ, στην ζωντανή μας θρησκεία, μετά από τέτοια μεγαλειώδη ένωση με τον ίδιο το Θεό, θα παντρευόταν κάποιον κοινό θνητό η Παναγία μας;

8) Αρνούνται πέντε από τα επτά μυστήρια της Εκκλησίας.

Ο Προτεσταντικές ομολογίες, γενικά, όσα από τον Χριστιανισμό δέχονται, τα δέχονται σαν απλές, κοσμικές τελετές συμβολικού, και όχι αγιαστικού χαρακτήρα.

Δεν δέχονται την ιερωσύνη, την εξομολόγηση, την Αγία Κοινωνία, το χρίσμα και την εκ τούτου μετάδοση του Αγίου Πνεύματος, το σημείο του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, τον Μοναχισμό κλπ, ξεχνώντας την παράδοση χιλιάδων ετών, από τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, τον Άγιο Αντώνιο με τους χιλιάδες μοναχούς στην Αίγυπτο, καθώς και άλλα πολλά, που λόγω χώρου δεν μπορούμε εδώ να μεταφέρουμε.

Στο βιβλίο "Οι αιρετικοί Προτεστάντες" του Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Παντελεήμονος, γίνεται μία συστηματική καταχώρηση δοξασιών και θέσεων 450 περίπου Προτεσταντικών ομάδων που υπάρχουν σήμερα, και μία συστηματική αγιογραφική αναίρεση αυτών των δογματικών εκτροπών, βάσει των κειμένων της Αγίας Γραφής και της αρχαίας ερμηνείας τους.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

"Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα Έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος" (Ματθ.κη'19).

Γεννάται όμως το ερώτημα, με ποιόν τρόπο εβάπτιζαν οι Απόστολοι, μιά και τα Ευαγγέλια δεν το διευκρινίζουν;

Απάντηση στο ερώτημα αυτό, μας δίνει η Ιερά Παράδοση μέσα από τα συγγράμματα των Αποστολικών Πατέρων και μάλιστα μέσα από την αδιάκοπη και επίσημη πράξη της Εκκλησίας από την ίδρυσή της έως σήμερα.

Η Αγία Γραφή μιλάει επίσης περί επιθέσεως χειρών (χειροτονία ιερέων), περί αλείψεως δι' ελαίου (ευχέλαιον - χρίσμα), κλπ.

Ερωτάται όμως, πρακτικώς πώς γίνονταν αυτά; Και αν η Ιερά Παράδοση μας πληροφορεί συμπληρωματικώς γι' αυτά, σε τι αντιφάσκει με την Αγία Γραφή;

Όταν απορρίπτεται η Παράδοση ως «μύθευμα και εντάλματα ανθρώπων», και το κύρος της Εκκλησίας ως ανύπαρκτο, το ερώτημα είναι από που έχουν οι Προτεσταντικές ομολογίες την πληροφορία ότι αυτά τα βιβλία που κρατάνε και οι ίδιοι στα χέρια τους, ότι είναι η γνησία, αρχαία Καινή Διαθήκη;

Ασφαλώς από την αρχαία Χριστιανική Παράδοση, την οποίαν... αρνούνται. Και ακόμη: Από που παρέλαβαν την αργία της Κυριακής, ενώ η Αγία Γραφή, μιλάει μόνο για αργία Σαββάτου; Ασφαλώς από την Ιερά Παράδοση!

Και τέλος, σε ποιο μέρος της Καινής Διαθήκης αναφέρεται ότι τα βιβλία της είναι 27 (πού και οι ίδιοι παραδέχονται); Πουθενά!

Το αναφέρει όμως η Ιερά Παράδοση, την οποία δυστυχώς, (επιλεκτικά), την έχουν καταργήσει... Παραθέσαμε, αυτή την μικρή κατάθεση για τις Προτεσταντικές ομολογίες, με την ελπίδα προβληματισμού και αναθεωρήσεως κάποιων θέσεων, που μπορούν να φανούν επιζηήμιες στην εν Χριστώ σωτηρία μας...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΧΙΛΙΑΣΜΟΥ

(Από το βιβλίο «Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΧΙΛΙΑΣΜΟΥ» του **Ιωάννη Αργέντη**, 1955, πρώην ανώτερου στελέχους των Ιεχωβάδων στην Ελλάδα):

ΥΠΗΡΞΑ ανώτερο στέλεχος («Υπηρέτης Ομάδος») των Μαρτύρων του Ιεχωβά, 10 και πλέον χρόνια. Εργάστηκα στα άδυνα της εσωτερικής υπηρεσίας, στον «**Οίκο Μπέθελ**».

Είμαι ένας από τους 5 ή 6 σε ολόκληρη την Ελλάδα, που έχουν ειδικό διορισμό κήρυκος (έγγραφο), απ' ευθείας από τον πρόεδρο των Μαρτύρων του Ιεχωβά, τον Αμερικανοεβραίο Nathan Knorr.

ΦΥΛΑΚΙΣΘΗΚΑ για την δράση μου στον Χιλιασμό, γιατί ήμουνα απολύτως ειλικρινής στις προθέσεις μου τότε ...

ΞΥΠΝΗΣΑ όταν άρχισα να βλέπω, να διακρίνω διδασκαλίες, πρόσωπα και πράγματα, που δεν συμφωνούσαν όχι μόνο με την Χριστιανική πίστη, αλλά ούτε και με την ανθρώπινη λογική, και βεβαίως ούτε με την συμπεριφορά του καλού πατριώτη και πολίτη ...

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ την παγίδα του Χιλιασμού προσπαθώντας να βοηθήσω

1ον) Όλους εκείνους τους Χιλιαστές που θέλουν να φύγουν και δεν το αποφασίζουν και

2ον) εκείνους, που βλέπουν τα πράγματα μόνο επιφανειακά μέχρι τώρα, ώστε να μπορέσουν να τα ιδούν πιο βαθιά, όπως πραγματικά είναι ...

ΤΡΟΠΟΙ " ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ..."

Η πρώτη κουβέντα που θα σας πουν είναι, ότι πιστεύουν στην Αγία Γραφή. Μερικοί την κρατάνε και στο χέρι, κάνοντας και τους ευσεβείς Χριστιανούς. Συνήθως, στις πρώτες, ή τελευταίες σελίδες θα δεις σαν τόπο εκδόσεως το **Μπρούκλιν της Αμερικής** (Παγκόσμια

έδρα των Ιεχωβάδων), το Λονδίνο, ή της Βιβλικής Εταιρείας των Προτεσταντών, και βεβαίως χωρίς σφραγίδα της Ορθόδοξου Εκκλησίας και του Πατριαρχείου.

Για πολλά χρόνια είχαν ένα φανταχτερό τίτλο στις ομάδες τους: "Σπουδαστές των Γραφών". Σήμερα λέγονται μάρτυρες (δηλ. κήρυκες, που δίνουν τη μαρτυρία τους) του Ιεχωβά, ή και Χριστιανοί (;) μάρτυρες του Ιεχωβά...

Η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία, όπως, από τους Αγίους Αποστόλους διαδόθηκε, γραπτώς και προφορικώς, έχει φοβερές διαφορές αλλά και αρκετές συμφωνίες με όλες τις Χριστιανικές ομολογίες και αιρέσεις. Με τους Χιλιαστές όμως συμβαίνει το εξής ύποπτο.

Π ο υ θ ε ν ά, μα πουθενά δεν συμφωνούμε!

Κί' αν προς στιγμήν υποτεθεί, για να δείξουν ότι κι αυτοί είναι "Χριστιανοί", ότι κάπου συμφωνούν, την επόμενη στιγμή σου ανατρέπουν τα πάντα!

Μέχρι το 1931 παραδέχονταν τον Σταυρό, όπως το βλέπουμε σε εξώφυλλα της ΣΚΟΠΙΑΣ του 1931. Σήμερα τον αρνούνται!

Έχουν επανειλημμένως διαψευσθεί, και μάλιστα παταγωδώς και μετά θορύβου, στις αποκαλύψεις και προφητείες τους, δήθεν από τον Ιεχωβά, για επικείμενη Β΄ Παρουσία.

Την μία μάλιστα φορά ντυθήκανε με λευκά σάβανα και συγκεντρώθηκαν σε κάποιο λόφο μιας Αμερικανικής Πολιτείας περιμένοντας το ...τέλος. Από αυτή και μόνο την γελοιοποίηση, χάσανε χιλιάδες οπαδούς...

Είπανε για το 1914, μετά για το 1918, το 1925, τό1931, το 1984, κλπ **στο τέλος είπανε ότι έγινε η Β΄ Παρουσία αλλά ...αοράτως**, αν και ο ίδιος ο Χριστός αναφέρει χαρακτηριστικά στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, ότι η Β΄ Παρουσία Του θα είναι ορατή όπως η αστραπή, από το ένα άκρο της Γης ως το άλλο... (Ματθ.24,27 και Λουκ.17,2)

Χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα την Αγία Γραφή για να επεκτείνουν την Οργάνωσή τους, δημιουργώντας έτσι νέους πωλητές - πλασιέ των βιβλίων τους. Νέους και νέες αφελείς, που θα στέκονται σαν αγάλματα, σιωπηλοί και ακίνητοι στην βροχή, στο κρύο, και τον ήλιο, **για τα συμφέροντα της Εταιρείας**.

Ένας πρόσθετος λόγος που στέκονται με τις ώρες στους δρόμους είναι, ότι πρέπει να συμπληρώσουν μηνιαίως στις καρτέλες τους, 100 ως 150 παρουσίες (υπηρεσία στον ... "αγρό" όπως λένε), για να έχουν έτσι το δικαίωμα να ανήκουν στους εκλεκτούς της Οργανώσεως.

Να ανήκουν δηλαδή, στους ... 144.000 πιστούς που τελικά θα σωθούν, (παρερμηνεύοντας και σ' αυτό το σημείο τον συμβολικό αυτό αριθμό της Αποκαλύψεως, (δηλ. 12 φυλές του Ισραήλ επί 12.000 πιστούς = 144.000!)

Τους λένε ακόμη, ότι όσοι δεν πετύχουν να μπουν στον αριθμό αυτό θα τιμωρηθούν όταν έλθει ο Χριστός ως Βασιλέας στην Γη, μια και δεν πιστεύουν σε μετά θάνατο ζωή, σε ψυχή, σε πνεύματα, σε Αγίους, σε Ανάσταση, κλπ.

Περιμένουν τον Χριστό σαν επίγειο βασιλέα, που όταν έλθει θα έχει ...πρωθυπουργό τον Αβραάμ, και... υπουργούς τον Μωϋσή, τον προφήτη Ηλία κλπ. Τώρα, το πώς ξέρουν ποιοί θα είναι μέσα και ποιοί απ' έξω από την... "Κυβέρνηση", αυτό είναι και μυστικό της Εταιρείας...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΓΕΝΙΚΑ, αν κάποια μέρα, ανοίγοντας την πόρτα σου διαπράξεις το λάθος και συζητήσεις μαζί τους, χωρίς να γνωρίζεις **κ α λ ά** την Αγία Γραφή, μάθε ότι **θα σε γράψουν στην λίστα τους**. Θα ενοχλείσαι συνέχεια με επισκέψεις, βιβλία και περιοδικά, προσπαθώντας να σε κάνουν οπαδό τους... Εσύ, θα το δεχθείς;

